

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

I ensprisreformen er indarbejdet en bemyndigelse til, at Landsstyret kan fastsætte principper for indførelse af et tilslutningsbidrag til nyinvesteringer, der forøger kapacitetsomkostningerne hos forsyningsvirksomhederne ved at forsyne fiskeindustrien med el.

I Grønland forsynes hver by og bygd som ø-drift, hvilket indebærer, at der til hver lokalitet er et tilhørende el- og vandproduktionsanlæg, som nødvendigvis skal indregnes i den samlede anlægspris for lokaliteten. Formålet med forslaget er, at de erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, selv skal betale for de omkostninger, som påføres Nukissiorfiit, når de pågældende erhvervsvirksomheders behov for el medfører, at et anlæg på en lokalitet skal udvides eller fornyes, eller der skal opføres et nyt anlæg. Baggrunden for forslaget er, at det ikke skal være forbrugerne eller andre erhvervsdrivende, der betaler for de omkostninger, der er forbundet med erhvervsvirksomhedernes behov for el. Opkrævningen af tilslutningsbidrag skal således medvirke til at holde Nukissiorfiits omkostninger forbundet med energiforsyning nede.

Forslaget skal være et incitament til, at erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, bliver på en lokalitet, således at der skabes stabilitet i lokalområderne, og Nukissiorfiit opnår bedre muligheder for at optimere deres ressourcer til gavn for samfundet. Hermed menes, at Nukissiorfiit ikke skal afholde udgifter til udvidelse eller fornyelse af anlæg, som skal lægges over på forbrugerne. Der skabes desuden et incitament til, at etablering af nye erhvervsvirksomheder sker på lokaliteter, hvor der er overskydende kapacitet.

I forbindelse med udarbejdelse af modellen for opkrævning af tilslutningsbidrag, har der været nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Nukissiorfiit, fiskeindustrien, Økonomidirektoratet samt Erhvervsdirektoratet. Royal Greenland A/S har i forbindelse med arbejdet gjort opmærksom på, at selskabet er uenige i den pågældende model. Selskabet ønsker i stedet den nuværende model bevaret.

2. Forslagets hovedpunkter:

De gældende regler for energiforsyning findes i landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning.

Forslaget indeholder en pligt for Nukissiorfiit til at opkræve et tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, som skal dække de omkostninger, som de pågældende erhvervsvirksomheders elforsyningsbehov påfører Nukissiorfiit i forbindelse med opførelse, udvidelse eller fornyelse af anlæg.

Forslaget medfører, at Landsstyret skal fastsætte nærmere regler for opkrævning samt beregning af tilslutningsbidrag.

Der vil desuden blive indført et lignende krav om tilslutningsbidrag i den kommende landstingsforordning om vandforsyning.

I dag tildeles indhandlings- og produktionstilladelser efter § 22a i landstingslov om fiskeri. Det er et krav, at der skal søges tilladelse, hvis nye anlæg eller en eksisterende virksomhed omstiller sin virksomhed på en måde, der kræver offentlige investeringer. Med et tilslutningsbidrag sikres, at erhvervsvirksomhederne kan etablere sig, såfremt de betaler for nye investeringer til energiforsyning forårsaget af erhvervsvirksomhederne. Derved sikres regulering af energiforsyning i landstingsforordning om energiforsyning, som den rettelig hører under. § 22a i landstingslov om fiskeri vil således blive overflødig med indførelse af et tilslutningsbidrag.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Nukissiorfiit skal beregne og opkræve de pågældende tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, efter nærmere fastsatte regler, men omfanget af dette arbejde forventes ikke at påføre Nukissiorfiit nogen større administrativ byrde.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, pålægges en økonomisk byrde i forbindelse med opkrævning af tilslutningsbidrag, der afhænger af forholdene på den lokalitet, hvor der skal foretages opførelse, fornyelse eller udvidelse af anlæg.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Forslaget har ikke nogen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget har ikke nogen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre:

Forslaget har ikke nogen konsekvenser for forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Nukissiorfiit, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), Kanukoka, ILIK, Royal Greenland A/S (RG), KNAPK, Arctic Green Food A/S, Polar Seafood A/S, Nusuka, Økonomidirektoratet, Skattedirektoratet, Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, KNI A/S.

Følgende har afgivet høringssvar: Nukissiorfiit, GA, Kanukoka, ILIK, Royal Greenland A/S, KNAPK, Nusuka, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, Nuuk Kommune, Ummannaq Kommune.

Følgende havde ingen bemærkninger til forslaget: Kanukoka, ILIK, KNAPK, Nusuka samt Direktoratet for Boliger og Infrastruktur.

Nedenfor følger en gennemgang af de indkomne høringssvar, som er indarbejdet i relevant omfang. Direktoratets svar fremgår kursiveret.

GA mener ikke, at der skal indføres en etableringsafgift, idet det offentlige skal sikre rammebetingelser for erhvervslivet, herunder etablering af nødvendig infrastruktur.

Det offentlige skal sikre rammebetingelser for erhvervslivet, der betaler en særlig lav tarif for el, men det findes yderst u hensigtsmæssigt, at det offentlige foretager investeringer i nye anlæg eller skal forny eller udvide bestående anlæg på grund af en virksomhed, hvorefter der er risiko for, at den pågældende virksomhed flytter til en ny lokalitet og overlader det til forbrugerne og erhvervsvirksomheder, der betaler en almindelig tarif for el, at dække de omkostninger, som virksomheden har forårsaget. Det fremgår desuden af "Oplæg til Strukturpolitisk Handlingsplan" fra september 2000, at den største ulempe med ensprissystemet er, at både private og offentlige investeringer ikke foretages ud fra det faktiske omkostningsgrundlag. Ensprissystemet indebærer således at økonomiske betragtninger og prioriteringer i virksomhederne, husholdningerne og i det offentlige bygger på et grundlag der ikke afspejler de reelle omkostninger. Denne struktur kan give anledning til fejl dispositioner, der i det lange løb resulterer i et samfundsøkonomisk spild og samtidig kan medføre en u hensigtsmæssig afhængighed af eksisterende selskaber. Endelig kan systemet ifølge oplægget skabe en erhvervsstruktur, herunder erhvervs mæssig placering, der indebærer en fordyrende infrastruktur.

GA oplyser, at fiskerisektoren skaber en stor del af de aktiviteter, som genererer skatteindbetalinger til Hjemmestyret og kommunerne, og det offentlige kan sammen med erhvervslivet prioritere fordelingen af disse direkte og indirekte indtægter til drifts- og anlægsomkostninger hos Nukissiorfiit eller andre forsyningsvirksomheder.

Den landbaserede fiskeindustri modtager i 2007 særligt lave tariffer til en værdi af 86 millioner kr. Udover at påføre Nukissiorfiit drifts- og anlægsomkostninger opkræves fiskeindustrien dog kun særligt lave tariffer.

GA bemærker desuden, at man i forbindelse med fastsættelsen af tariffer må sammenligne disse med de omkostninger, som vore konkurrenter påføres.

RG bemærker, at det må være en offentlig opgave at stille den fornødne infrastruktur til rådighed, og ikke mindst over for eksporterhvervene, som på markederne skal konkurrere med virksomheder, der i deres respektive hjemlande har fordele, der på dette område rækker ud over, hvad der i Grønland stilles til rådighed.

Omkostningsstrukturen i Grønland er ikke direkte sammenlignelig med andre landes. Særligt er det svært at sammenligne subsidier på tværs af landegrænser, da de typisk er ugenomsigtige og har forskellig karakter. Det fremgår af evalueringen af ensprisreformen, at den forskellige opdeling af omkostninger gør, at analyserne af omkostningsstrukturen ikke er direkte sammenlignelige. Det fremgår desuden, at analyserne i forhold til energi- og vandforbruget dog giver et billede af, at omkostninger til energi- og vandforbruget har mindre effekt på rejeproduktionens konkurrenceevne. I evalueringen konkluderes det samlet set, at selv en væsentlig ændring i prisen på el, olie og vand kun vil have en mindre effekt på de samlede produktionsomkostninger og dermed konkurrenceevnen.

GA oplyser, at ifølge Politisk-økonomisk beretning 2007 står en selvstående økonomi højt på dagsordenen for Landsstyrets arbejde i de kommende år. "Landsstyrets erhvervspolitik er derfor fokuseret på at opbygge de bedst mulige rammebetingelser for det private erhvervsliv, så virksomhederne kan skabe en solid indtjening og levedygtige arbejdspladser." GA foreslår derfor, at ordningen med billigere el også kommer til at omfatte andre eksportvirksomheder, således at vejen mod en selvstående økonomi kan forbedres ved stigende eksport.

Subsidier anses ikke for at medføre de bedst mulige rammebetingelser for erhvervslivet. Subsidier fører ikke til en selvstående økonomi, og det bør derfor anbefales, at der ikke indføres flere subsidieordninger, hvilket også er en politisk målsætning. Fiskerierhvervet er som andre erhverv i vækst og må selv have en interesse i at effektivisere og være konkurrencedygtige og derved bidrage til en selvstående økonomi. Subsidierne er medvirkende til at binde arbejdskraften kunstigt til den landbaserede fiskeindustri, mens der er mangel på arbejdskraft inden for andre erhverv.

RG er modstander af den foreslåede ændring, hvilket selskabet tidligere har gjort opmærksom på, da opkrævning af en tilslutningsafgift kun kan medføre øgede omkostninger, der ikke er plads til under den nuværende situation for rejerhvervet. RG gør i forbindelse hermed opmærksom på, at det samlede grønlandske rejerhverv allerede kører med tab i størrelsesordenen 50-100 millioner årligt, hvorfor nye omkostninger i producentleddet kun kan dækkes ind ved yderligere effektivisering samt eventuelt ved ændring af indhandlingspriser og bemanning, det vil sige tiltag, som alle vil slå tilbage på samfundshusholdningen og så med større virkning til følge end den oprindelige udgift.

Som nævnt ovenfor modtager den landbaserede fiskeindustri i 2007 86 millioner kr. i støtte via de særligt lave tariffer. Der kan stilles spørgsmål ved, hvorvidt rejeindustrien er rentabel, hvis rejeindustrien genererer et tab på 50-100 millioner. og samtidig modtager subsidier på 86 mio. I den sammenhæng virker argumentet om, at effektivisering af rejeindustrien vil være skadelig for samfundsøkonomien, uholdbart.

RG finder det modstridende, at man på den ene side giver visse sektorer særlige lave takster, for så på den anden side at forøge den samme gruppes udgifter, ved at pålægge den en tilslutningsafgift. RG mener, at man bør være målrettet i sine bestræbelser på at skabe gode betingelser for eksporterhvervene. RG oplyser, at det er nemt at dokumentere, at fiskeindustrierhvervet ikke har fået forbedrede vilkår, som kan begrunde en sådan forøget betaling til det offentlige. RG gør desuden opmærksom på, at det blev fastslået i Landsstyrets redegørelse om evaluering af ensprisreformens konsekvenser (FM 2007/40), at ensprisreformen allerede har betydet forøgede udgifter for fiskeindustrien.

Hertil skal det oplyses, at der kun vil være øgede omkostninger for erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, hvis disse påfører Nukissiorfiit omkostninger på grund af nødvendige kapacitetsomkostninger. Hvis de pågældende erhvervsvirksomheder placerer sig på lokaliteter, hvor der er overskydende kapacitet på el, vil der ikke blive opkrævet tilslutningsbidrag.

I forbindelse med bemærkningerne til § 1 mener RG, at det forekommer vilkårligt, at det er den sidst tilkomne virksomhed, som får elforbruget til at overstige kapaciteten, der skal betale for kapacitetsudvidelsen i form af tilslutningsbidrag. Vedkommende virksomheds forbrug kan også være meget mindre end eksisterende virksomheders forbrug, som ikke skal betale tilslutningsafgift.

Bestemmelsen har til hensigt, at virksomhederne skal placere sig der, hvor der er overskydende kapacitet, og det er derfor nødvendigt, at det er den sidst tilkomne virksomhed, der skal betale. Såfremt der allerede er placeret en virksomhed på lokaliteten, som ikke har betalt tilslutningsbidrag, har denne virksomhed formået at placere sig et sted, hvor der har været overskydende kapacitet. Investeringerne i opførelse, udvidelse og fornyelse af anlæg er foretaget på baggrund af ønsker fra fiskerierhvervet. Det er ugunstigt, såfremt virksomhederne inden for dette erhverv flytter lokaliteter, da dette vil medføre overskudskapacitet på visse lokaliteter. For forbrugerne vil overskudskapacitet på en lokalitet medføre større udgifter.

Til bemærkningerne kommenterer RG desuden, at fiskeriproduktionsvirksomheder kun kan placere sig der, hvor der er fisk samt, at man ikke kan drive virksomhed på basis af overskydende kapacitet alene.

Investeringerne i energiforsyningsanlæg er indtil nu foretaget på baggrund af efterspørgsel fra fiskerierhvervet, og det må derfor forventes, at de nuværende

virksomheder har placeret sig, hvor der er fisk. Såfremt fiskene flytter til andre lokaliteter, må fiskeindustrien vurdere, hvorvidt det er muligt at placere en ny produktion på et mere optimalt grundlag, herunder muligheden for arbejdskraft, hensynet til fiskeressourcer samt elkapacitet. Opkræves tilslutningsbidrag ikke, er det forbrugerne, der bærer risikoen for, samt konsekvensen af, at fiskeressourcen forsvinder fra lokaliteten, i stedet for at fiskeindustrien bærer risikoen herfor.

RG oplyser endvidere til bemærkningerne til § 1, stk. 2, at bemærkningen om, at der umiddelbart efter forordningens vedtagelse vil blive udstedt en bekendtgørelse om tilslutningsbidrag, ikke harmonerer med Landsstyrets egen redegørelse om evaluering af ensprisreformens konsekvenser (FM 2007/40), hvor såvel Landsstyret som partiernes ordførere tilkendegav, at der i 2008 skal foretages en nærmere evaluering af ordningen før der foretages yderligere, og at eventuelle tiltag skal ske i tæt dialog med erhvervet.

Arbejdet med forordningsforslaget pågik allerede inden den pågældende evaluering blev diskuteret på FM 2007. Dette fremgår af evalueringen samt tekstanmærkningen til Finansloven.

RG kommenterer desuden, at det af bemærkningerne fremgår, at der har været nedsat en arbejdsgruppe i forbindelse med udarbejdelsen af modellen for opkrævning af tilslutningsbidrag. RG anbefaler, at afsnittet omformuleres eller udgår, da afsnittet giver et forkert indtryk af, at der har været samarbejdet om modellen, hvilket ikke findes at være tilfældet. RG oplyser hertil, at RG, som nærmest eneste deltager fra erhvervet i arbejdsgruppen, foreslog den nuværende model bevaret.

Afsnittet er blevet tilrettet, og det fremgår nu, at RG var uenige i den pågældende model. Andre virksomheder og organisationer har dog været inviteret. Det kan ikke forventes, at virksomhederne er glade for at skulle betale tilslutningsbidrag uagtet, at det er virksomhederne, der påfører Nukissiorfiit omkostningerne. Det skal endnu engang pointeres, at retsstillingen ikke ændres med forslaget.

Sammenfattende kan RG ikke tilslutte sig ændringsforslaget, da dette ikke er erhvervsvenligt, hvilket RG tidligere har påpeget.

Hertil skal det bemærkes, at forordningsforslaget forsøger at tilgodese samfundet og erhvervsudviklingen generelt.

RG ser frem til at kunne medvirke ved den kommende nærmere evaluering og den efterfølgende eventuelle konkrete udmøntning af forordningen på bekendtgørelsesniveau.

RGs deltagelse imødeses. En arbejdsgruppe arbejder på at beskrive mulige opkrævnings- og beregningsmodeller for tilslutningsbidraget. Når de mulige

modeller er blevet skitseret, vil fiskerierhvervet blive inviteret til en diskussion om disse.

Uummannaq Kommune bemærker, at forslaget bør tilrettes, så det kommer til at fremgå af forordningsforslaget, at der skal være tale om en væsentlig (eller mærkbar) effekt på kapaciteten, da enhver forbruger har en effekt på kapaciteten. For de almindelige forbrugere er denne effekt blot meget lille. Uummannaq Kommune oplyser, at det kun bør være så store forbrugere, at det kan mærkes på produktionen og eventuelt udløser behov for kapacitetsudvidelser, der bør skulle betale særligt tilslutningsbidrag.

Det skal hertil bemærkes, at der kun skal opkræves tilslutningsbidrag fra erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, når de pågældende erhvervsvirksomheder har en påvirkning på kapaciteten af el og påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser på en lokalitet. Der skal således være tale om en mærkbar effekt på kapaciteten, og der skal være tale om erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el. Der skabes således ikke mulighed for at opkræve det pågældende tilslutningsbidrag fra forbrugerne. Forslaget er derfor ikke blevet tilrettet efter bemærkningen fra Uummannaq Kommune.

Uummannaq Kommune bemærker desuden, at det derudover er et spørgsmål om, hvorvidt der generelt er behov for at lovgive for dette område. Uummannaq Kommune mener, at Hjemmestyret kunne klare problemerne i eget hus, hvis Hjemmestyret fik etableret blot nogen form for landsplanlægning for de hjemmestyreejede fiskefabrikker, som er langt de største enkeltforbrugere.

Nukissiorfiit har oplyst, at fiskeindustrien normalt kun opererer med et 3-årigt afskrivningsperspektiv for indhandlings- og produktionsanlæg, da fiskeindustrien er styret af fiskebestanden, og det korte perspektiv umuliggør en langsigtet planlægning fra Hjemmestyrets side.

Nukissiorfiit finder umiddelbart den foreslåede § 20a overflødig, da de eksisterende §§ 19 og 20 giver Landsstyret hjemmel til, at der skal udarbejdes leveringsbetingelser for Nukissiorfiit. § 19 siger, at Landsstyret skal godkende forsyningsvirksomheders energitakster, og § 20 pålægger forsyningsvirksomheder at udarbejde leveringsbetingelser for de i § 19 nævnte områder.

Den foreslåede § 20a findes ikke overflødig, da tilslutningsbidrag ikke er nævnt i de pågældende bestemmelser. Forslaget om opkrævning af tilslutningsbidrag findes at være af en sådan karakter, at der bør være klare regler herom.

Nukissiorfiit gør desuden opmærksom på, at det er nødvendigt, for at en forsyningsvirksomhed kan fastlægge de nødvendige energitakster som beskrevet i §

19, at forsyningsvirksomheder kender forudsætningerne for beregningerne af virksomhedens energitakster. Nukissiorfiit mener, at forsyningsvirksomheden kender disse forudsætninger, når Landsstyret har godkendt virksomhedens salgs- og leveringsbetingelser. Nukissiorfiits eksisterende leveringsbetingelser indeholder allerede i dag bestemmelser om tilslutningsbidrag. Nukissiorfiit finder derfor, at den nedsatte arbejdsgruppes anbefalinger til beregningsgrundlaget indarbejdes i de eksisterende leveringsbetingelser.

Det bidrag, der omtales i Nukissiorfiits salgs- og leveringsbetingelser er ikke et bidrag, der opkræves særskilt fra én kundegruppe, som forslaget lægger op til. Den omtalte arbejdsgruppe er i gang med at udarbejde en beregningsmodel, som den kommende bekendtgørelse om opkrævning og beregning af tilslutningsbidrag skal indeholde.

Nukissiorfiit oplyser, at såfremt de eksisterende bestemmelser opretholdes uden ændringer, bibeholdes den fleksibilitet, som der er i dag i lovgivningen uden, at det gøres administrativt tungt. Skal der på et senere tidspunkt foretages ændringer på grund af u hensigtsmæssigheder i beregningsgrundlaget, er det alt andet lige nemmere at ændre i leveringsbetingelser end at skulle ændre en bekendtgørelse.

De eksisterende bestemmelser ændres ikke, men det foreslås stadig, at § 20a indsættes, således der gives klar hjemmel til opkrævning af tilslutningsbidrag. Det er ikke muligt at foretage ændringer i en bekendtgørelse, og der skal i stedet udstedes en ny bekendtgørelse. Bekendtgørelser skal vedtages i Landsstyret, og Nukissiorfiits salgs- og leveringsbetingelser skal godkendes i Landsstyret. Forinden vedtagelse af en bekendtgørelse vil den have været i høring og igennem en lovteknisk gennemgang, hvilket synes hensigtsmæssigt bestemmelsens karakter taget i betragtning.

Nukissiorfiit oplyser desuden, at fiskeindustrien allerede er part i sagen og skal høres, hvis der foretages ændringer i beregningsgrundlaget på nuværende tidspunkt.

Der eksisterer i øjeblikket ikke noget beregningsgrundlag for tilslutningsbidragene, og der er ingen praksis på området.

Nukissiorfiit bemærker, at såfremt det vælges at opretholde forslaget til ændringen, bør bestemmelsen sættes ind som § 19a og teksten i den eksisterende § 20, stk. 1, ændres til "Nukissiorfiit og andre energiforsyningsvirksomheder skal udarbejde leveringsbetingelser m.v. for de i § 19 og § 19a nævnte områder. Betingelserne forelægges Landsstyret til godkendelse.". Hermed videreføres den oprindelige tanke med landstingsforordningen om energiforsyning, om at have en så enkel og fleksibel lovgivningsstruktur, hvor antallet af bekendtgørelser begrænses til et minimum. Der er ingen grund til at efterligne den danske lovgivningsstruktur, som vil pålægge de implicerede parter yderligere ressourcer.

Som det tidligere er nævnt, anses det for vigtigt, at tilslutningsbidraget får klar hjemmel i lovgivningen, og det findes ikke hensigtsmæssigt, at tilslutningsbidraget alene fremgår af Nukissiorfiits salgs- og leveringsbetingelser. Bestemmelsen foreslås således stadig indsat som ny § 20a. Den gældende energiforsyningsforordning indeholder en del bemyndigelsesbestemmelser for Landsstyret til at udstede bekendtgørelser, og forslaget synes på ingen måde at være i modstrid med principperne i den gældende forordning. Energiforsyningsforordningen er 10 år gammel, og regeludstedelsen på energiområdet har ikke været så omfattende. Udstedelse af en bekendtgørelse om tilslutningsbidrag synes ikke at modvirke, at der kan være en enkel og fleksibel lovgivningsstruktur, da der ikke er meget lovgivning på området. Den gældende lovgivning må siges at være både enkel og fleksibel. Desuden gennemgår energiområdet en gevaldig udvikling, og lovgivningen er naturligvis nødt til at følge med denne udvikling. Det skal endnu engang nævnes, at der ønskes klar hjemmel af hensyn til forslaget karakter.

Nukissiorfiit finder den indsatte tekst i § 20a, stk. 1: "har en påvirkning på kapaciteten af el og" overflødig. Nukissiorfiit mener, at den indsatte tekst er dobbelt konfekt, da der i den eksisterende tekst er en forståelse af, at erhvervsvirksomheden skal betale tilslutningsbidrag, hvis virksomheden påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser på grund af kapacitetsudvidelser. Da det er en landstingsforordning om energiforsyning, kan det eneste, der påfører Nukissiorfiit nye anlægsinvesteringer på grund af kapacitetsudvidelser hos en erhvervsvirksomhed, være øget forbrug af el og varme. Hermed opnås desuden muligheden for at opkræve et tilslutningsbidrag for varme, hvis der i fremtiden skulle komme en erhvervsvirksomhed, som får varmepriser til en særligt lav takst.

Den indsatte tekst i § 20 a, stk. 1, slettes ikke, da den præciserer, at forslaget kun omhandler el. På varmeområdet er der stadig enspris.

Nukissiorfiit bemærker, at "Nukissiorfiit" i teksten bør erstattes med "forsyningsvirksomhed" eller "Nukissiorfiit og andre forsyningsvirksomheder" af hensyn til at bibeholde den konsensus, der er i de eksisterende bestemmelser i landstingsforordningen.

Bemærkningen er ikke taget til efterretning, da det kun er Nukissiorfiit, der er pålagt at opkræve særligt lave tariffer fra fiskeindustrien.

Vedrørende § 20a, stk. 2, anbefaler Nukissiorfiit, at teksten ændres til: "Nukissiorfiit og andre forsyningsvirksomheder udarbejder regler for beregning og opkrævning af tilslutningsbidraget, som skal forelægges Landsstyret forinden ikrafttrædelse".

Anbefalingen er ikke taget til efterretning, da bestemmelsen om opkrævning af tilslutningsbidrag synes at være af en sådan karakter, at der bør være klar

lovhjemmel. Da Nukissiorfiit deltager i arbejdet med udarbejdelsen af en beregnings- og opkrævningsmodel for tilslutningsbidraget, synes Nukissiorfiits anbefaling udelukkende at omhandle Nukissiorfiits ønske om, at reglerne ikke skal udmøntes i en bekendtgørelse. Hertil skal bemærkes, at hensynet til at begrænse antallet af bekendtgørelser til et minimum ikke synes at overskygge hensynet til klar lovhjemmel.

Nukissiorfiit gør desuden opmærksom på, at såfremt forslaget ændres i henhold til Nukissiorfiits bemærkninger, skal bemærkningerne tilrettes med hensyn til ovenstående argumentation generelt.

Forslaget er ikke blevet ændret i henhold til Nukissiorfiits bemærkninger, og der er derfor heller ikke foretaget ændringer i bemærkningerne til forslaget.

Nukissiorfiit finder, at der generelt mangler en argumentation for, hvad der lægges af grundprincipper fra den nedsatte arbejdsgruppe for beregning af og opkrævning af tilslutningsbidraget. Nukissiorfiit tænker her specielt på scenariet, hvor en erhvervsvirksomhed påfører Nukissiorfiit anlægsudgifter, og virksomheden efter at have betalt et tilslutningsbidrag kort efter lukker. Umiddelbart kan dette scenarium pålægge ekstra udgifter, som vil blive overført til den almindelig forbruger, som en konsekvens af ensprisreformen.

Grundprincipperne for beregningen og opkrævningen af tilslutningsbidraget fastsættes i en bekendtgørelse, hvilket er det arbejde, den nævnte arbejdsgruppe er i gang med. Tilslutningsbidraget skal modvirke det nævnte scenarium. Fiskeindustrien skal betale det opkrævede tilslutningsbidrag, således at forbrugerne så vidt muligt ikke bliver påvirket, såfremt fiskeindustrien lukker. Det skitserede scenarium er nærmere en beskrivelse af situationen, som den er i dag, hvilket forordningsforslaget har til formål at gøre op med.

Til bemærkningernes afsnit 3 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, 1. afsnit, sidste sætning oplyser Nukissiorfiit, at teksten bør ændres til at "Forslaget medfører derfor, at Nukissiorfiit og de almindelige forbrugere holdes økonomisk neutrale overfor kapacitetsændringer hos erhvervsvirksomheder, der pålægger Nukissiorfiit anlægsinvesteringer i modsætning til nuværende praksis.". Den eksisterende tekst kan forstås således, at Nukissiorfiit vil tjene penge på ændringerne i landstingsforordningen.

Teksten er blevet ændret.

Nuuk Kommune oplyser i sit hørings svar, at kommunen er bekymret over den nuværende høje tilslutningsafgift i Nuuk i forbindelse med tilslutning af elvarme. Den høje afgift bremser udnyttelse af el-energi fra vandkraftværket i Buksefjorden til

opvarmning, og der er en stor mængde overskudsvarme fra forbrændingsanlægget i Nuuk, som Nukissiorfiit bør udnytte i størst mulig omfang.

Nuuk Kommune foreslår, at tilslutningsafgift i forbindelse med tilslutning af elvarme skal være lavere eller helt fjernes for, at det kan betale sig at gå over til elvarme.

Høringsvaret findes ikke relevant i relation til det aktuelle forslag, og svarets indhold vil derfor blive gennemgået selvstændigt og ikke i forbindelse med arbejdet med forslaget.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, har typisk et større elforbrug end forbrugere og erhvervsvirksomheder, der betaler en almindelig tarif for el, og hvis tilslutningsbidrag ikke opkræves fra disse erhvervsvirksomheder, vil det medføre, at de omkostninger, der er i forbindelse med opførelse af nye anlæg eller fornyelse eller udvidelse af bestående anlæg, i første omgang afholdes af Nukissiorfiit for derefter at blive fordelt ud på forbrugerne og de andre erhvervsdrivende.

Med "forbruger" menes i forslaget ikke-erhvervsdrivende.

Den nye har til hensigt at sikre, at erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, afkræves et tilslutningsbidrag, når erhvervsvirksomhedernes behov for el medfører, at Nukissiorfiit er nødt til at opføre nye anlæg eller forny eller udvide bestående anlæg.

Med erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, menes de virksomheder, der betaler 1/3 af den lokale enhedsomkostning, hvilket er specielt fastsat i landstingsfinansloven. I øjeblikket er det kun fiskeindustrien, der betaler en særlig lav tarif.

Kravet om, at en erhvervsvirksomhed har en påvirkning af kapaciteten på el, vil sige, at der er krav om, at erhvervsvirksomhedens behov for el medfører, at Nukissiorfiit skal foretage nye anlægsinvesteringer for at kunne levere tilstrækkelig el.

Bestemmelsen er desuden et incitament til erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el, til at placere sig, hvor der er overskydende kapacitet af el.

I øjeblikket vil det kun være fiskeindustrien, som omfattes af bestemmelsen, men ved at benytte formuleringen "erhvervsvirksomheder, der betaler en særlig lav tarif for el" sikres, at bestemmelsen også vil omfatte andre brancher, der måtte få særlig

lave tariffer. Desuden vil formuleringen sikre, at såfremt den lavere tarif for fiskeindustrien en dag skulle blive ophævet, så vil fiskeindustrien ikke længere skulle betale tilslutningsbidrag.

Stk. 2 fastsætter, at Landsstyret skal fastsætte regler for opkrævning og beregning af tilslutningsbidrag. Det forventes, at Landsstyret vil udstede en bekendtgørelse herom umiddelbart efter forslaget ikrafttræden. Bekendtgørelsen vil komme til at indeholde mere konkrete bestemmelser om, hvordan tilslutningsbidrag vil blive opkrævet samt bestemmelser om, hvorledes tilslutningsbidrag skal beregnes.

Til § 2

Det foreslås, at landstingsforordningen træder i kraft den 1. januar 2008.